

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 495/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 21.06.2022r. sygn. akt III K 1531/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 30 kk poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której oskarżony pozostawać w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności popełnionego czynu będąc przekonany i zapewnionych przez swojego kontrahenta o legalności wykorzystywania relewantnego urzędnika; <p>2. obrazę przepisów postępowania, a to:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

- art. 7 i 410 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów polegającej na:
- zaniechaniu poddania ocenie faktu, iż oskarżonemu nie był znany mechanizm działania relewantnego urządzenia służącego – jak się później okazało – m.in. organizacji gier losowych, a przy tym przedstawiona oskarżonemu dokumentacja związana z tym urządzeniem wskazywała jednoznacznie – a co najmniej w ocenie niewykwalifikowanego w zakresie obsługi tego typu urządzeń oskarżonego mogła subiektywnie wskazywać – na fakt, iż korzystanie z tego urządzenia jest legalne;
- odmowie przydania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w sytuacji, w której oskarżony wyczerpująco, konsekwentnie oraz zgodnie z jego najlepszą wiedzą przedstawił przebieg wydarzeń pozwalający zrekonstruować stan faktyczny sprawy, a jego wyjaśnienia mają ten jeszcze walor, iż wskazują na fakt, że oskarżony oraz osoby upoważnione do obsługi klientów w należącym do oskarżonego lokalu nigdy nie obsługiwali relewantnego urządzenia, nie przeprowadzali konserwacji oraz napraw technicznych urządzenia, nie uzupełniali środków pieniężnych służących obsłudze tego urządzenia, jak również nie pobierali tych środków pieniężnych z urządzenia i nawet nie mieli możliwości kontroli wysokości

owych środków obsługiwanych przez urządzenie;

- zaniechaniu poddania ocenie faktu, iż oskarżony została wprost wprowadzony w błąd przez kontrahenta, który to kontrahent wzbudził w oskarżonym przekonanie o legalności wykorzystywania relewantnego urządzenia przedstawiając na potwierdzenie tego obszerną dokumentację, która jak wskazywano powyżej, co najmniej w ocenie niewykwalifikowanego w zakresie obsługi tego typu urządzeń oskarżonego mogła subiektywnie wskazywać na fakt, iż korzystanie z tego urządzenia jest legalne;
- zaniechaniem poddania ocenie faktu, iż nieprawomocnie zakończone na moment zawarcia przez oskarżonego relewantnej umowy postępowania prowadzone przez Urząd Celný w stosunku do urządzeń innego typu niż przedmiotowe nie mogą zostać uznane za przesłanki mogące warunkować powzięcie przez oskarżonego wątpliwości co do legalności wykorzystywania tego konkretnego urządzenia;
- zaniechaniem poddania ocenie faktu, iż oskarżony pozostawał w błędnym, usprawiedliwionym przekonaniu co do legalności wykorzystywania relewantnego urządzenia, a przez to – w usprawiedliwionym, błędnym przekonaniu co do braku realizacji po jego stronie znamion inkryminowanego czynu zabronionego;

	<ul style="list-style-type: none"> • błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść wyrażający się uznaniem, że swoim zachowaniem oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, podczas gdy oskarżony pozostawał w usprawiedliwionym, błędnym przekonaniu co do braku realizacji po jego stronie znamion inkryminowanego czynu zabronionego. 	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego na uwzględnienie nie zasługiwała. Kontrola odwoławcza nie wykazała, aby Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów postępowania, skutkującego błędnym odtworzeniem stanu faktycznego. Obdarzenie wiarą w całości lub w części jednych dowodów i odmówienie tej wiary innym jest prawem Sądu, który zetknął się z tymi dowodami bezpośrednio i pozostaje pod ochroną art.7 k.p.k., jeżeli tylko zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy i stanowi przy tym wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Krytyka odwoławcza, aby była skuteczna, musi wykazać usterki rozumowania,</p>		

które doprowadziło do wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia. Jeśli tego nie czyni, a ogranicza się do zapewnienia, że badane zdarzenie miało inny przebieg, to nie można oczekiwać, że krytyka ta zostanie uwzględniona. Byłoby to postępowanie dowolne, przenoszące gołosłowne zapewnienia nad działalność racjonalną, opartą na dowodach. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy poddał analizie wszystkie dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej, zaś ocena ta nie przekracza granic określonych regułą art.7 k.p.k. Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd wskazał, na jakich dowodach oparł swoje rozstrzygnięcie i dlaczego odmówił wiary dowodom przeciwnym, a swoje stanowisko w tym przedmiocie przedstawił w pisemnych motywach rozstrzygnięcia. Uzasadnienie wyroku czyni zadość wymogom przewidzianym w art.424 k.p.k. i pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej zapadłego orzeczenia. Nie można też uznać, by Sąd orzekający pozostawił poza sferą rozważań niektóre przeprowadzone dowody. Oskarżony A. L. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu negując działanie umyślne powoływał się na przekonanie o legalności przedsięwzięcia. To, iż wyjaśnienia te nie stały się podstawą ustaleń faktycznych w sprawie nie stanowi obrazy art. 410 kpk. Przepis ten oznacza, że w polu uwagi sądu w chwili rozstrzygania mają znajdować się wszystkie ujawnione okoliczności, ale nie może być rozumiany w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Sąd ma prawo oprzeć się na jednych dowodach, a pominąć inne, jeżeli

ich treść jest rozbieżna. Nie można wymagać, aby orzeczenie zapadło na podstawie wykluczających się dowodów, bo jest to oczywiście niemożliwe. W takiej sytuacji istota rozstrzygnięcia polega na daniu priorytetu niektórym dowodom. Nie można opierać zarzutu apelacyjnego na tym, że pewne dowody nie stanowiły podstawy ustaleń, jeżeli sąd rozważył je i ocenił ich znaczenie w sposób określony w art.7 k.p.k. To, że urządzenia zakwestionowane w lokalu oskarżonego były urządzeniami komputerowymi, a rozgrywane na nich gry toczyły się o wygrane pieniężne, miały charakter losowy i były organizowane w celach komercyjnych wynikało już z protokołów z czynności kontrolnych połączonych z odtworzeniem możliwości gry na zabezpieczonych urządzeniach. Równocześnie nie stwierdzono nawiązania połączenia z giełdą walutową, co prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż było to urządzenie przeznaczone wyłącznie do gier. Urządzanie gry na tym urządzeniu wymagało tym samym uzyskania koncesji, której wynajmujący nie przedstawił oskarżonemu. Oskarżony jako osoba która już wcześniej swój lokal udostępniała na prowadzenie gier losowych, a w 2011r. zakwestionowano u niego automaty do gier musiał sobie zdawać sprawę z tego, iż wobec braku koncesji jest to działalność nielegalna podlegając rygorom określonym w ustawie o grach hazardowych. W tym kontekście nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazu art.10 §4 k.k.s. (błędnie wskazano art. 30 kodeksu karnego), nie sposób bowiem twierdzić, że oskarżony A. L. działał w błędzie (usprawiedliwionej nieświadomości) co do karalności czynu. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z 5 grudnia 2008

r. (V KK 516/17, OSNKW 2019/2/11), "w piśmiennictwie co do zasady przyjmuje się, iż błąd co do oceny prawnej może być usprawiedliwiony, gdy polega na przyjęciu wadliwej interpretacji przepisu i braku świadomości, że sądy stosują inną wykładnię, albo w sytuacji, gdy sprawca działa pod wpływem dotychczasowego stanowiska judykatury, które nagle uległo zmianie. (...) O ile zatem może się zdarzyć, że na skutek zmiany dotychczas stabilnej i jednolitej linii orzeczniczej, określone zachowanie zostanie zakwalifikowane jako czyn karalny w rozumieniu prawa karnego skarbowego, i wówczas sprawca takiego zachowania, który był przeświadczony na podstawie poprzednio wydawanych orzeczeń, iż nie popełnia przestępstwa, może w sposób zasadny powołać się na konstrukcję błędu co do prawa, to nie sposób takiej konstrukcji przyjąć jako prawidłowej wtedy, gdy takiej stabilnej i jednolitej linii orzeczniczej nie ma". Ostatecznie, w powołanym judykacie Sądu Najwyższego wprost zaznaczono, że istnienie w świadomości sprawcy wątpliwości co do charakteru norm określonych w art.6 i art.14 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych to nic innego jak fakt uświadamiania sobie niepewności co do rzeczywistości prawnej, gdy tymczasem błąd co do prawa (art.10 §4 k.k.s.) to przecież mylne przekonanie (pewność) o istniejącym stanie prawnym. Poza tym treść przepisów ugh (ograniczających dopuszczalność urządzania gier na automatach jedynie do kasyn gry, na podstawie koncesji udzielonej na prowadzenie kasyna) była jasna i klarowna nawet dla laika, a zachowania objęte zarzutem oskarżenia miały miejsce w stosunkowo krótkim czasie od

wejścia w życie ustawy o grach hazardowych, gdy rozbieżności w orzecznictwie co do skuteczności nienotyfikowanych norm ustawy nie występowały. Wprowadzeniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. towarzyszył szeroki oddźwięk medialny, a styczność A. L. z automatami do gier nie była incydentalna, skoro uprzednio w jego lokalu funkcjonował punkt gier na automatach o niskich wygranych, na podstawie zezwolenia udzielonego spółce (...). Automaty tej spółki przestały być eksploatowane w Klubokawiarni (...) w styczniu 2010 r., co ewidentnie miało związek z wejściem w życie ustawy o grach hazardowych i przyczyn takiego stanu rzeczy oskarżony był świadom. Również w sierpniu 2011r. w lokalu oskarżonego były eksploatowane urządzenia do gier należące do spółki (...), których legalność została zakwestionowana przez służby celne. Mimo tego oskarżony w styczniu 2013r. zdecydował się zawrzeć kolejną umowę na dzierżawę powierzchni użytkowej pod urządzenia, które de facto sprowadzały się do przeprowadzania gier losowych. Oskarżony mając odpowiednie doświadczenie musiał sobie z tego zdawać sprawę, a jego zapewnienia, iż został wprowadzony w błąd za naiwne tłumaczenia. Zapewniając im miejsce do zainstalowania i eksploatacji automatu, a tym samym ułatwiając urządzenie gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych bez koncesji na prowadzenie kasyna gry, A. L. liczył jedynie, że nie poniesie mimo to kary, co oznacza, że podjął ryzyko zachowania niezgodnego z literą prawa. Oskarżony miał przy tym interes w realizacji umowy z Kancelarią (...) –

mógł bowiem dzięki temu liczyć na wpływy środków pieniężnych z tytułu czynszu najmu, ale i podnieść atrakcyjność prowadzonego lokalu, przyciągając do niego klientów zainteresowanych korzystaniem z urządzeń do gier.	
Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec całkowitej bezzasadności zarzutów i argumentów apelacji skuteczną ona być nie mogła.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Z uwagi na treść rozstrzygnięcia oraz sytuację majątkową oskarżonego sąd obciążył go kosztami postępowania odwoławczego.

7. PODPIS
SSO Jacek Myśliwiec